

ΕΤΟΣ 52ον

22 Φεβρουαρίου 2004

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 8 (2647)

ΣΥΝ-ΧΩΡΩΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟ ΘΕΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ

«Εάν γάρ αφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν...»

«Παράξενα πράγματα! Ὁ ἄνθρωπος ἀποστρέφεται τὸν ἀδελφὸ του, ἐνῶ ὁ Κύριος μᾶς συγχωρεῖ γιὰ ὅλα, μᾶς τὰ συγχωρεῖ ὅλα. Δυστυχῶς τώρα ὁ λαὸς ξεστράτισε ἀπὸ τὴν ὀρθή ὁδὸ καὶ οἱ ἄνθρωποι ἔγιναν ἄσπληγχοι. Σκλήρυναν οἱ καρδιές τους καὶ πάγωσε ἡ ἀγάπη καὶ ἔτσι δέν αἰσθάνονται τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ χάνουν καὶ τὴν πίστη τους» (ὄσιος Σιλουανός).

Ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ ὀσίου Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου συνδέεται ἄμεσα μὲ τὴ σημερινή εὐαγγελικὴ περικοπή, πού μᾶς προτρέπει νὰ συγχωροῦμε τοὺς συνανθρώπους μας, ἂν θέλουμε νὰ μᾶς συγχωρέσει ὁ Θεός. Ἡ ἐμπειρία τῆς συγγνώμης, πού προσφέρει ὁ Θεὸς στὸν ἄνθρωπο, δημιουργεῖ μέσα μας τὴν αὐτονόητη ὑποχρέωση νὰ φερόμαστε καὶ ἐμεῖς μὲ τὴν ἴδια ἐπιείκεια στό συνάνθρωπό μας.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ

Αὐτὴν τὴν πραγματικότητα, πού μᾶς καλεῖ νὰ βιώσουμε τὸ Εὐαγγέλιο, ζοῦμε καθημερινὰ στὴ Θεία Λειτουργία. Μέσα στὴ Θεία Εὐχαριστία θυμόμαστε ὅσα πρέπει νὰ ξεχάσουμε συγχωρώντας κάθε τί πού κρατᾷ τὸν ἕνα μακριὰ ἀπὸ τὸν ἄλλο μὲ μίσος. Στὸ ἀρχαῖο κείμενο τῶν Ἀποστολικῶν διαταγῶν, ὅταν ὁ Διάκονος καλεῖ γιὰ τὸν ἄσπασμό τῆς ἀγάπης, μέσα στὴ Θεία Λειτουργία, θέτει μὲ τὴν ἐκφώνησή του τρεῖς ὅρους, κάτω ἀπὸ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ λῆβει χώρα ὁ ἄσπασμός. Ποιοὶ εἶναι αὐτοί: Νὰ μὴν ὑπάρχει δηλαδή στὴν καρδιά μας α) μνησικακία, β) ὑποκρισία, γ) δολιότητα.

Δέν εἶναι τυχαία ἡ φράση πού λέει ὁ λαὸς μας καὶ ἐμεῖς πολλὲς φορές: «τοῦ τό φυλάω». Ἡ ἀγάπη ὅμως «οὐ λογίζεται τὸ κακόν» καὶ ἡ συγγνώμη μας πρέπει νὰ εἶναι ἀπεριόριστη. Εἶναι μιά ἀλληλαγὴ ἀπὸ ἔχθρα σὲ φιλία καὶ ὄχι ἀπλῶς ἕνας μὴ πόλεμος.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. 5' 14-21)

Νηστεία και ἄφεση παραπτωμάτων

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐὰν ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡσεὶ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ νηστεύων, ἀλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νύχαι ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ Πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βροῦσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς, οὔτε βροῦσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν. Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν.

Δέν εἶναι εὐκόηα ὄηα αὐτά. Ἦρα μόνο ὁ Θεός τῆς συγγνώμης μπορεῖ νά μᾶς κάνει ὄηο καί πιό σταθεροὺς στή διάθεσή μας καί στήν ἀπόφασή μας γιά συγγνώμη, ἄφεση καί συγχώρηση. Νά μᾶς δωρήσει τήν εἰρήνη του, νά ἀπομακρύνει τήν ἐχθρα καί νά μᾶς ὀδηγήσει στή θεία καί ἀπέραντη στοργή.

Ἀναφέρει κάτι πολὺ σημαντικό τό κείμενο τῆς Διδαχῆς. Τί; Ὅτι ἐκεῖνοι πού βρίσκονταν σέ ἐχθρικές σχέσεις μεταξύ τους, ἔπρεπε πρῶτα νά συμφιλιωθοῦν καί νά συχωρήσουν ὁ ἕνας τόν ἄηλο καί μετά νά συμμετάσχουν στή Θ. Λειτουργία. Ἀηλιῶς ἡ προσφορά τῆς θυσίας ἐκ μέρους τῆς συνάξεως κινδύνευε νά θεωρηθεῖ ὡς μὴ καθαρή. Ἐπίσης, στή Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ὁ ἱερεὺς ἀποθέτει πάλι στή μνήμη τοῦ Θεοῦ τίς δύο κατηγορίες προσώπων: «Μνημόνευσον ὁ Θεός, τῶν ἀγαπῶντων ἡμᾶς καί τῶν μισούντων». Ἦτσι φθάνουμε στό ἀποκορύφωμα τῆς καταηλλαγῆς καί τῆς συμφιλιώσεως ὄηων μέ ὄηους καί μέ τό Θεό, ὅταν ἀπαγγέηουμε τοὺς στίχους τῆς Κυριακῆς προσευχῆς: «καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καί ἡμεῖς...».

Ἀγαπᾶμε τό Χριστό;

Ὅμως τὰ πράγματα δέ λειτουργοῦν πάντοτε στήν πληρότητά τους. Οἱ περισσότεροι αἰσθανόμαστε ὡς ὑποηιπόμενοι, ὡς «εἷς δι' ἀγάπην ἀνίκανος». Εἶναι φορές πού μνησικακοῦμε καί θέηουμε κιόηλα νά ἐκδικηθοῦμε. « ἮAs τό βρεῖ ἀπό ἄηλον», «ἄs τόν συχωρέσει ὁ Θεός». Ἦηηλοτε συχωρᾶμε, δέν τό κρατᾶμε. « ἮΟχι ὄμως καί νά κάνουμε παρέα, ὄχι καί πολλῆά - πολλῆά». Κι ὄμως ἐρχόμαστε στή Θεία Λειτουργία, ψᾶηηουμε τό «Ἀγαπήσωμεν ἄηηήηους, ἴνα ἐν ὀμονοίᾳ ὀμολογήσωμεν», τρώμε στό ἴδιο πνευματικό τραπέζι, ἡέμε καί οἱ δύο ὄηι ἀγαπᾶμε τό Χριστό, ἄηηῆά νιῶηουμε σάν ξένοι, σάν ἐχθροί, κοιτᾶμε νά ἀποφύηουμε ὁ ἕνας τόν ἄηηον.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ἐάν συγχωρήσετε εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅ,τι κακὸ ἔχουν κάνει, θά συγχωρήσῃ καὶ σὺ ὁ Πατέρας σου ὁ οὐράνιος. **Ἐάν ὁμως δέν συγχωρῆτε τοὺς ἀνθρώπους, τότε οὔτε καὶ ὁ Πατέρας σου θά συγχωρήσῃ τὰ παραπτώματά σου.** Ὅταν νηστεύετε, μὴ γίνεσθε σκυθρωποὶ ὅπως οἱ ὑποκριταί, οἱ ὅποιοι παραμορφώνουν τὰ πρόσωπά τους, διὰ τὸ νὰ τοὺς ἴδωσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι νηστεύουν. Ἀλήθεια σὺ λέγω, ὅτι ἔχουν λάβει τὴν ἀνταμοιβὴν τους. Σὺ, ὁμως, ὅταν νηστεύῃς, ἀλειψέ τὸ κεφάλι σου καὶ πλύνε τὸ πρόσωπόν σου, διὰ τὸ νὰ μὴ ἴδωσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι νηστεύεις, ἀλλὰ μόνον ὁ Πατέρας σου, πού εἶναι ἐκεῖ παρῶν κρυφά, καὶ ὁ Πατέρας σου, πού βλέπει τί γίνεται εἰς τὰ κρυφά, θά σέ ἀνταμείψῃ εἰς τὰ φανερά. Μὴ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σου θησαυρούς εἰς τὴν γῆν, ὅπου ὁ σκόρος καὶ ἡ σαπίλα τοὺς καταστρέφουν καὶ ὅπου οἱ κλέπται κάνουν διάρρηξιν καὶ τοὺς κλέβουν, ἀλλὰ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σου θησαυρούς εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου οὔτε σκόρος οὔτε σαπίλα τοὺς καταστρέφει καὶ ὅπου κλέπται δέν κάνουν διάρρηξιν καὶ κλέβουν. Διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σου, ἐκεῖ θά εἶναι καὶ ἡ καρδιά σου».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Τελειώνοντας τὴ Θεία Λειτουργία καὶ βγαίνοντας ἀπὸ τὸ ναὸ ἃς κάνουμε οὐσιαστικά τὴν ἀρχὴ νὰ ἀγαπᾶμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, νὰ συγχωροῦμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, νὰ κατανοοῦμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο καὶ νὰ μὴν ξεχνᾶμε ὅτι ὁ δρόμος γιὰ τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ περνᾶει ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ διπληανοῦ μας.

Ἡ εἴσοδος μας στὸ στάδιο τῶν ἀρετῶν

Μέ τὸν ἑσπερινὸ τῆς συγγνώμης ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μᾶς ἀνοίγει, ἀπόψε, τὸ στάδιο τῶν ἀρετῶν τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς. Ἡ κατανυκτικὴ αὐτὴ περίοδος μετανοίας προσφέρεται ὡς τρόπος ζωῆς. Τρόπος ζωῆς πού θά φέρει τὴ συγχώρηση ἀπὸ τὸ Θεό, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλοις ἀδελφούς μας. Καὶ εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὸ αὐτὸ πού ἔχει γραφεῖ: «τό συν-χωρῶ σημαίνει πὼς χωρῶ μαζί μέ τὸ Θεό, μαζί μέ τοὺς συνανθρώπους μου.

Ἐὰν γονατίσουμε, ῥοιπὸν, τώρα μπροστά στήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας, στόν Ἐπίσκοπό μας, στοὺς Πατέρες μας, στοὺς ἀδελφούς μας, ἄς τοὺς ζητήσουμε νὰ μᾶς συγχωρέσουν, ἔχουν τόσα πολλὰ νὰ μᾶς συγχωρέσουν. Ἐὰν συγχωρέσουμε κι ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Ἡ συχώρηση ἀρχίζει τὴ στιγμή πού παίρνουμε στοὺς ὤμους μας «ἀλλήλων τὰ βάρη» καὶ τὸ πρῶτο καὶ βαρύτερο φορτίο εἶναι ἡ προσωπικότητα τοῦ ἄλλου, αὐτὸ πού ἐκεῖνος εἶναι, καὶ ὄχι μόνον αὐτὸ πού κάνει ἢ πού δέν κάνει. Ἐὰν χρειασθεῖ ἄς μεταφέρουμε τὸν ἄλλο μέ τὸν τρόπο πού ὁ Χριστός μετέφερε τὸ Σταυρὸ του, σάν τύπο βασανισμοῦ καὶ πόνου καὶ θανάτου, ἄς μὴν ἀφήσουμε ὁμως μέ κανέναν τρόπο τὸν ἄλλο πίσω χωρὶς τὴ συγγνώμη μας.

† Ὁ Φ. Ἀ.

22 Φεβρουαρίου 2004: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ
Ἡ εὐρεσις τῶν ἱερῶν λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου († 395-423),
Θαλασίου, Βαραδάτου ὁσίου.
Ἦχος: γ´ – Ἑωθινόν: Γ´ – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ´ 11 - ιδ´ 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ζ´ 14-21.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 29 Φεβρουαρίου, Α´ Τῶν Νηστειῶν (Τῆς Ὁρθοδοξίας).
Ἀπόστολος: Ἑβρ. ια´ 24-26, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α´ 44-52.

**ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
ΜΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΑΣ ΒΟΗΘΕΙΑ, ΜΕΡΙΜΝΑ:**

- ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ ΝΑΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ
- ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΕΙΔΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
- ΓΙΑ ΤΗ ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑ ΤΩΝ ΙΘΑΓΕΝΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ
- ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΣΕ ΤΟΠΙΚΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ
- ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ ΣΕ ΔΙΑΦΕΡΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ
- ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ
- ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΤΩΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΩΝ ΚΛΙΜΑΚΙΩΝ
- ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ
- ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΥΡΕΣΗ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΠΟΥ ΘΑ ΔΙΑΚΟΝΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ
- ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
- ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ «ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ». ΕΠΤΡΑΦΕΙΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ. Ἐπιστολές - Ἐμβάσματα, Ἀποστολική Διακονία, Ἰωάν. Γενναδίου 14, 115 21 Ἀθήνα – τηλ. 210.7272314-317, fax 210.7272310.

ΑΡΙΘ. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ 146/55807494

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>